

רזבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

(שבחי הרי"ם)

... אך עקר עבודתו, אשר על-ידה זכה למה שזכה, והיה רק רבי התפללות והתחנות והבקשות והרצויים והפיוסים, שהיה רגיל מאד להתפלל ולהתחנן לפני יתברך, והיה מרצה ומפיס אותו יתברך בכמה מיני תחנות ובקשות, שיופחו ברחמיו לקרבו לעבודתו יתברך.

ועקר מה שהועיל לו, היו התפללות, שהתפלל בלשון אשכנז, שהיה רגיל מאד ליחד לו איזה מקום, שמצא שאין שם בני-אדם, והיה מפרש שיהיה לפני השם יתברך בלשון שמדברים בו, דהיינו בלשון אשכנז, והיה מרצה ומפיס אותו יתברך, ומבקש ומתחנן לפני יתברך בכמה וכמה מיני טענות ואמתלאות, שראוי לו יתברך שיקרבו לעבודתו, והיה רגיל פה מאד מאד, והיה מבליח ימים ושנים על זה.

גם היה מטמין עצמו על-גבי בית אביו תחת הגג, שהיה שם כמו חדר במחצה של קנים, שמחויקין שם תבן ומספוא, ושם היה מטמין עצמו, והיה אומר תהלים, והיה צועק בלחש להשם יתברך, שיופחו לקרבו אליו יתברך ...

(ההמשך מעבר לדף)

שבת, שצריך האדם לזכר תמיד ולהמשיך על עצמו קדשת שבת גם בימי החול, הינו שבתוך כל הבלבולים יעמד וינחם בבחינת שבת, ועל-ידיה יציל מכל המחשבות רעות. (לקוטי הלכות - הלכות שבת ו - ח'; עיין אוצר היראה - שבת - מ"ב לפי אוצר היראה - מחשבות והרהורים - ז')

לסוג קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ...

המשכן הוא בחינת כלל תפלת ישראל, והמשכן כלול מכמה דברים פרטיים קרשים קרסים עמודים בריחים אדנים וכו', וכן כל כלי המשכן עם כל הפרטים שבכל כלי, והכל כאשר לכל הם בחינת תפלת ישראל, כי יש כמה וכמה תפלות ישראל שמתחברין יחד ונעשה מהם בחינת קרש למשכן, ויש שנעשה מהם בחינת אדן למשכן.

וזה בחינת משפחות ישראל שחנו סביב למשכן, כי כלל משפחה זאת הם בבחינת חלק זה מהמשכן, ומשפחה אחרת הם בבחינת פרט אחר מהמשכן, והעקר הוא התפלה שהיא עקר בחינת בני המשכן, וכל אחד כפי תפלותיו, כמו כן הוא נשרש במשפחות ישראל שהם בחינת כלל המשכן וכליו כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות נחלות ד' - אות ח' לפי אוצר היראה - תפילה - קי"ג)

עצות ותפילות

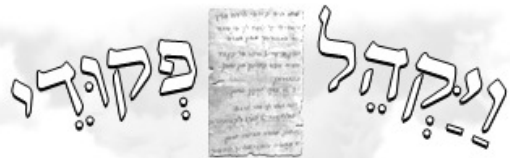
עקר רפואות החולה הוא רק על ידי פדיון, ולא נתנה התורה רשות לרופא לרפאות כי אם אחר הפדיון דקא (עיין רפואה. ליקוטי מהרי"ן ח"ב ג).

... על-כן באתי לפניך, מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתינו חס ושלום, לכל נלך ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ובקש את פני ה' תמיד. ותחוק את לבנו להאמין ולבטח בך ובצדיקיך ויראיך האמתיים. ותעזר לנו ותושיענו שנוקה לתן ממון על פדיון נפשנו תמיד, ותזמין לנו בכל עת אנשים כשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות "פדיון נפש", מהכסף אשר נתן להם, באופן שימתיקו הדין מעלינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על-ידי ה"פדיון נפש" שיעשו עבורנו. ואתה תמלא רחמים עלינו, ותרפאנו ...

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב מ"ו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

להב וביום השביעי ...

עקר הזביחה והשחיטה של היצר הרע וחילותיו, שעוסקין לטבח ולשחט בני האדם, העקר הוא על-ידי שעוסקין להכניס בהם מחשבות רעות, שעל-ידיה עקר הזביחה והשחיטה שלהם. והעקר לזכר את האדם במחשבות של תאות ממון, כי בזה האדם טרוד מאד במחשבותו כל ימי חייו, כי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, וכל מה שיש לו יותר חסר לו ביותר ואינו ממלא תאוותו לעולם.

והנה מחמת שהמחשבות כרוכים ונסבכים זה בזה מאד, על-ידיה הולכין מרעיון לרעיון וממחשבה למחשבה, עד שבאים על-ידיה למה שבאים חס ושלום. והעצה הכללית לזה הוא, שפתאם יעמד האדם וינחם וישבת ויהיה שב ואל תעשה במחשבתו.

וזה בחינת שבת, שבתוך כל הטרדות והבלבולים והרעיונים הרבים והמחשבות יבטל את עצמו לגמרי וינחם וישבת בבחינת שבת, כי באמת המחשבה ביד האדם תמיד להטותה כרצונו, רק בשנתכלכל במחשבות ורעיונים הרבה, נדמה לו שקשה לו לשוב ולצאת מהם, אבל עקר העצה, שפתאם יעמד וישבת ויבטל עצמו, כי זה כלל גדול בענין המחשבות, שהעקר הוא שב ואל תעשה, כי אם ירצה לעמוד נגדם ולסתורם, יהיה נלכד יותר, על-כן העקר לזדות שב ואל תעשה מעתה על-כל-פנים, שבתוך תקף בלבול המחשבות יעמד וינחם ולא יחשב עוד.

ולפעמים צריך לזה בטול דקדושה באמת, הינו שיבטל עצמו לגמרי ויזכר בהשם יתברך, ויבטל את עצמו לגבי אור האין סוף יתברך. וזהו בחינת

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

... והכלל – שכל מיני הבקשות שבעולם, שנמצאים באיזה ספר שיהיה, המצוי בינינו – הכל באשר לכל, לא הניח שום תחנה ובקשה שלא אמרה כמה וכמה פעמים, הן תהלים וספר "שערי ציון" והבקשות הנדפסים בהסדורים הגדולים ושאר מיני בקשות ותחנונות, ואפלו התחנונות הנדפסים בלשון אשכנז, כלם לא הניח מלאמרם, והיה רגיל לומר כל התחנונות שאחר מעמדות, הנדפסים אחר כל יום ויום, והוא היה רגיל לומר כל התחנונות כלם של כל הימים בפעם אחד. גם היה רגיל לפעמים לומר בתהלים רק הפסוקים, המדברים מתחנונות ובקשות וצעקה להשם יתברך, והיה אומר רק פסוקים אלו, והשאר לא היה אומר, והיה אומר כל הפסוקים האלו מכל ספר תהלים בפעם אחד.

... ומלבד כל זה, העקר היה מה שהיה מתפלל מעצמו, דהיינו מה שהיה רגיל לדבר מלבו לפני השם יתברך בלשון אשכנז, שהיה מתפלל וטוען לפני השם יתברך בכמה וכמה מיני טענות ותחנונות ובקשות, שאמר מדעתו ומלבו כנ"ל, שזוכהו השם יתברך לעבודתו, והיו העקר מה שהועיל לו לזכות למה שזכה – כך שמענו מפיו הקדוש בפרוש:

אם אתה מאמין
שאפשר לקלקל,
גם תאמין
שאפשר לתקן...

מספר עלים לתרופה

תש"י ישראל

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

ספרי רבנו הקדוש (המשך וסוף)

... והמשך תאור עבודת התפלה של רבי ישראל קרוינר זצ"ל

... ורבי ישראל (קרוינר זצ"ל) - הוא היה כזה בעל כפי, ספרתי לכם - אצל רבי שמעון מה שראיתי (שעמד אצל הציון בתוך אגם של דמעות, כמספר למעלה). אבל הוא תמיד שפך דמעות, או, נודמן שראיתי, באותו פעם ראיתי, ארע כן...

... הוא היה בעל כפי, היה רגיל לבכות לפני השם יתברך כל כך, כמו יותר מתינוק שבוכה: תן לי זה, תן לי זה... ממש נשפך לבי בקרבי!

... ראיתי את התפלה שלו, עמדתי על יד הדלת, קצת לצד חוץ, שאם לא אוכל לשהות עוד שם בחדר, שאוכל לצאת! הייתי עמו, וראיתי שאחר התפלה כבר לא יהיה בעולם!... שיגנו!

... ראיתי בפסוקי דזמרה - וראיתי, אצל ברכות קריאת שמע, שמעתי שהוא אומר 'שמע ישראל, על כל פנים, יברוך שם, שמעתי איזה קול, שמעתי שהוא חי'...

... אני מספר לכם - התפלה שהיה או בהמושב, בשארע לו הגשם, המבול, והיה לנו נסים, וראיתי כזה מסירת נפש - למעלה מן הטבע! איך זה יכול להיות - אני לא יכול לזה עם איברי, אחר יום כזה, אחר דברים כאלו שיקום בחצות! ולערך תפלה כזה!

... נגשתי, קמתי, לא יכלתי! לא יכלתי לשכב כך, שמעתי 'חצות' כזה, איך יכולים לישון! לשכב! נו, התחננתי עם כל הכחות וקמתי, ישבתי אצל השלחן. היה לו נרות וגפרורים, זה היה יקר המציאות, ישב אצל הנו עם ספר, נגשתי וראיתי את הפנים שלו, ונפל על פחד ובושה, והרצפה שם במקום שישב ר'עדה, והשלחן והכסאות, כן.

... אני רוצה לצאת, אני רוצה להשתפר, האדם רוצה להשתפר, בפרט בשמקרים לרבנו הקדוש, יודעים איך שצריכים להיות. רוצים, מתגעגעים, אבל מה עושים! - הגוף אינו מניח! הגוף רוצה את שלו!

... ראיתי - הוא לא אכל שום דבר, רק לחם ותה!... אין ארי נוהם מתוך קפה של תה... (אלא מתוך קפה של בשר, עפ"י גמרא ברכות לב). - הארי בשמשביע עצמו עם בשר - אז נוהם! הגוף בשנותנים לו התיכח לחם - לחם עם תה - אז הוא ענין אחר לגמרי!

... אבל הגוף רוצה - קשה לפטר עצמו... הוא רוצה זה, הוא רוצה הכל!...

... אמו של רבנו היה לה טענות אלו: איך הוא חי! איך יש לו קיום כזה העולם אם אינו אוכל כלום! או שאלה - איך הוא חי! אמר לה: יש אנשים שחיים עם חכמת חיים - שיכולים להיות עם חכמת חיים בעולם הזה!

חיזוק השבוע

עצות ותפילות

(המשך התפילה)

... ויוסיף להרבות בלמוד התורה הקדושה בכל יום ובפרט ספרי רבנו זכרוננו לברכה ... (מכתב תנ"ב)

... אני מבטיחך בני חביבי שאיך שיהיה שאיך שיהיה, בודאי יתקן אותך רבנו זכרוננו לברכה בתקון נפלא, רק חזק ואמץ לקיים דברי להתגבר לשמח נפשך על ידי זה, וזכר היטב את כל מה שהבדתי עמך בסמוך, ואשר שמעת ממך. ותכריח עצמך הרבה ללמד ספרי רבנו זכרוננו לברכה בכל יום מעט או הרבה, על כל פנים לא יעבר עליך שום יום בלי למוד ספרי רבנו זכרוננו לברכה ושלחן ערוך ... (מכתב תס"ו)

את היום

... ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונשעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו (ובפרט להחוליה פלוני בן פלוני), כי אל רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים.